

den Correspondance, som var fuldkomment privat, fra al den Correspondance, der virkelig stete i Statsjennestens Interesse og for Statsjennestens Skyld. Hvad Ministerierne angaaer, da vilde Sagens Ordning neppe frembyde store Vanskeligheder, og jeg troer heller ikke, at Sagen vilde være hynderlig vanskelig at ordne med Hensyn til Underørighederne. Saavel med Hensyn til Underørighederne som med Hensyn til Ministerierne vilde man vistnok saa temmelig nose kunne komme til Kundskab om, hvilken Godtgjorelsessum der passende kunde være at udrede til hver af dem især. Derimod troer jeg, at Sagen vilde have stor Vanskelighed med Hensyn til Mellemautoriteterne, Stiftamtmandene, Biskopperne og Amtmandene. Der har jo under den Forretningsgang, der hidtil har været fulgt, været samlet en saadan Masse af Sager hos dem og, hvad der er det Væsentligste, fundet en saadan Sammenblanding af private Sager og af Statsjennestefager Sted, at det vilde være saavel Amtmandene som Regjeringen vistnok ganske umuligt at udfille dem fra hinanden. Og jeg troer, at man vilde komme til at gjøre Amtmandene megen Uret, hvis man vilde ophæve Portofriheden, uden at tilstaae disse Mænd en meget rundelig Godtgjorelse. Naar det er omtalt, at man kunde lade Embedsmændene aflægge Regnskab for den Porto, som de fremtidig maatte erlægge, saa maa jeg meget nære det Viste, at de administrative Embedsmænd, som allerede til Stade for Administrationen i den allerhøieste Grad ere besværede med forskjelligartede Regnskaber, dog maae slippe for ogsaa at faae den Slags Regnskab at fore. Jeg seer heller ikke, hvad der vilde vindes ved, at saadanne Regnskaber aflagdes. Skulde nemlig saadanne Regnskaber aflægges med nogen Nytte, saa kunde det jo ikke være nok, at der i dem stod, hvor stort et Antal Breve og Expeditioner der var affendt for Statskassens Skyld, men der maatte nødvendigviis tillige nævnes, hvad Brevene havde indeholdt, thi ellers vilde der jo ikke kunne være den mindste Control med, at ikke mangfoldige af de Breve, der bleve affendte, i Virkeligheden vare private Sager, som, hvis man havde søgt hen til den rette

Kilde, burde have været betalt af denne. Naar det synes antaget, at man vilde kunne befrie Embedsmændene for saadanne Regnskaber derved, at man udleverede dem en særegen Art af Frimærker, Tjeneste-Frimærker, saa maa jeg sige, at det staaer for mig, som om dette kun vilde være en ny Slags Portofrihed, der ikke havde Meget forud for den allerede bestaaende. Thi enten man giver en Embedsmand Ret til at sætte sit Embedssegel paa Brevet og „R. T.“ paa Convoluten, eller man istedetfor „R. T.“ sætter et Tjeneste-Frimærke paa Convoluten, vil, forekommer det mig, være det selv Samme. Hvad man ikke vilde opnaae derved, var jo netop det, der efter min Mening burde opnaaes, nemlig en Udsøndring af de private Sager i Embedsrespondancen fra de egentlige Tjenestefager i denne Correspondance. Derom vilde Tjeneste-Frimærkerne jo ikke give nogensomhelst Oplysning. Jeg har imidlertid den største Tillid til, at, hvis der overhovedet er nogen Finantsminister, der vil kunne gennemføre dette Spørgsmaals Omordning, da er det den nuværende Finantsminister, og jeg kan kun sige, at det skulde ret inderlig glæde mig, om Spørgsmaalet maatte blive løst, og om man ved dets Løsning ikke alene vilde have Diet rettet paa at erhverve en Indtægt for Statskassen og paa at spare Postvæsenet for en Control og en Vidtløftighed ved Befordringen af de omhandlede Breve, som er skadelig, men tillige paa ad denne Vej at søge at komme ind paa en mindre omsvøbsmæssig Forretningsførelse end den, der nu foregaaer i saa mangfoldige Forhold.

Jeg har allerede talt temmelig længe, og jeg beder derfor tilgivet, at jeg ikke ved denne Behandling gaaer videre. Jeg skal saaledes blot endnu som en Curiositet ved dette Lovforslag, som jeg ellers sætter stor Værdi paa, anføre, at man i § 29, hvor der omtales Ophævelsen af ældre Bestemmelser, mærkeligt nok har medtaget Bestemmelsen i § 10 af Postanordningen af 25de December 1694, hvorved der er givet „Postmestrene i Kjøbstæderne udi begge Rigerne og Tysklandsøerne, saavel som de agende Postter samt ridende eller gaaende Postilloner, saa og dem, som ere anordnede til den ridende Postes Transport over Belterne,